

Warszawa, dnia 09 października 2019 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW,
INWESTYCJI I ROZWOJU**

DD2.056.9.2019

Działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy o petycjach¹, w związku z przysłanym pocztą elektroniczną wystąpieniem z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie *kosztów uzyskania przychodów z tytułu dojazdów do pracy i kosztów z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych*, uprzejmie informuję.

Petycja dotyczy zasad rozliczania i wysokości kosztów uzyskania przychodów z tytułu dojazdów do miejsca pracy. W powyższym wystąpieniu zawarto również postulat zaliczania wydatków związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych do kosztów uzyskania przychodów z tytułu stosunku pracy. W wystąpieniu poruszono także kwestię nowej Ordynacji podatkowej² i utworzenia instytucji Rzecznika Praw Podatnika

Zasady dotyczące opodatkowania osób fizycznych uregulowane zostały w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych³, zwanej dalej „ustawą PIT”. Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy PIT źródłami przychodów są między innymi stosunek służbowy, stosunek pracy, spółdzielczy stosunek pracy oraz praca nakładcza.

Przychody uzyskane z powyższych źródeł, zanim zostaną opodatkowane podatkiem dochodowym, są pomniejszane o tzw. pracownicze koszty uzyskania przychodów, zawarte w art. 22 ust. 2 ustawy PIT. Możliwość ich rozliczenia wpływa na finalną wysokość dochodów podlegających opodatkowaniu, co oznacza, że pracownik płaci niższy podatek dochodowy od osób fizycznych. Koszty te mają rekompensować pracownikowi wydatki związane z dojazdem do pracy, dlatego ich wysokość zależy od tego, czy pracownik mieszka w miejscowości, w której znajduje się zakład pracy, czy też musi dojeżdżać z innej miejscowości. Istotne jest również to, czy pracownik świadczy pracę na rzecz jednego pracodawcy, czy też kilku pracodawców.

Zgodnie z obecnie obowiązującymi regulacjami pracownik, który mieszka w miejscowości, w której znajduje się zakład pracy, ma prawo do pomniejszenia przychodów uzyskanych z pracy o 111,25 zł miesięcznie (maksymalnie 1 335,00 zł za rok podatkowy). Natomiast pracownik dojeżdżający z innej miejscowości, korzysta z prawa do odliczenia kosztów w wysokości 139,06 zł miesięcznie (nie więcej niż 1 668,72 zł za rok podatkowy).

¹ Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 870).

² Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.).

³ Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.).

Aby dokonać rozliczenia, pracownik nie musi dokumentować poniesionych wydatków, np. częstotliwości dojazdów do pracy, wymiaru czasu pracy, odległości pomiędzy zakładem pracy a miejscem zamieszkania, czy też kwot związanych z używaniem własnego środka transportu (np. wydatków na paliwo).

Natomiast w przypadku osób dojeżdżających do pracy środkami transportu autobusowego, kolejowego, promowego lub komunikacji miejskiej, których wydatki na ten dojazd są wyższe, niż określone kwotowo w ustawie PIT, osoby takie mogą uwzględnić w rozliczeniu rocznym faktycznie poniesione wydatki. Należy je jednak udokumentować imiennymi biletami okresowymi (art. 22 ust. 11 ustawy PIT).

Odnosząc się do zgłoszonego w petycji postulatu, uprzejmie wyjaśniam, że Minister Finansów podjął działania w kierunku jego realizacji. Efektem tych działań jest uchwalenie w dniu 30 sierpnia 2019 r. przez Sejm RP ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw⁴. Ustawa znacząco podwyższa omówione powyżej kwotowo określone koszty uzyskania przychodu.

Zgodnie z uchwalonymi przepisami docelowo, tj. od dnia 1 stycznia 2020 r., pracownik, który mieszka w miejscowości, w której znajduje się zakład pracy, będzie miał prawo do pomniejszenia przychodów uzyskanych z pracy o 250 zł miesięcznie, czyli maksymalnie 3 000 zł za cały rok podatkowy. Natomiast pracownik dojeżdżający z innej miejscowości korzysta z prawa do odliczenia kosztów w wysokości 300 zł miesięcznie (nie więcej niż 3 600 zł za rok podatkowy).

Ustawa ta weszła w życie z dniem 1 października 2019 r., dlatego też w przepisach przejściowych unormowano również miesięczne koszty uzyskania przychodów we wskazanych powyżej wysokościach, które mają zastosowanie od października tego roku. Przepis przejściowy wskazuje także kwotę maksymalnych rocznych kwotowych kosztów uzyskania przychodu do zastosowania przy rozliczeniu podatku za 2019 r. (art. 3 ww. nowelizacji).

Natomiast odnośnie postulatu zaliczania wydatków związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych do kosztów uzyskania przychodów z tytułu stosunku pracy należy zauważyć, że pracodawca ma możliwość finansowania szkoleń i kursów pracowników.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 90 ustawy PIT wartość świadczeń przyznanych zgodnie z odrębnymi przepisami przez pracodawcę na podnoszenie kwalifikacji zawodowych, z wyjątkiem wynagrodzeń otrzymywanych za czas zwolnienia z całości lub części dnia pracy oraz za czas urlopu szkoleniowego, jest wolna od podatku dochodowego.

Wartość szkolenia podnoszącego kwalifikacje zawodowe pracownika zaliczana jest do przychodów ze stosunku pracy i podlega zwolnieniu z opodatkowania, zatem pracownik nie ponosi ciężarów z tego tytułu. Wydatki takie będą natomiast stanowić koszt uzyskania przychodu pracodawcy.

Jednocześnie, odnosząc się do poruszonej w petycji kwestii nowelizacji Ordynacji podatkowej i utworzenia instytucji Rzecznika Praw Podatnika, należy zauważyć, że Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 28 maja 2019 r. przyjęła pakiet ustaw związanych z wprowadzeniem do polskiego systemu podatkowego nowej Ordynacji podatkowej. Częścią tego pakietu ustaw jest projekt ustawy o Rzeczniku Praw Podatnika, której celem jest powołanie instytucji stojącej na straży interesów podatnika. Rządowe projekty ustawy o Rzeczniku Praw Podatnika (druk

⁴ Dz. U. poz. 1835.

nr 3516) oraz ustawy – Ordynacja podatkowa (druk 3517) wpłynęły do Sejmu w dniu 4 czerwca 2019 r. W dniu 3 lipca 2019 r. na posiedzeniu Sejmu odbyło się I czytanie tych projektów. Projekty ustaw zostały skierowane do sejmowej Komisji Finansów Publicznych⁵.

Z up. Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju,
Beata Karbownik
Zastępca Dyrektora
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
/-podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

⁵ Przebieg procesu legislacyjnego dostępny na:

<http://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/PrzebiegProc.xsp?id=3C4188DE6229EA53C1258417003990CA>

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	3282609.10955320.7246941
Nazwa dokumentu	Odpowiedź MF.pdf
Tytuł dokumentu	Odpowiedź MF
Sygnatura dokumentu	DD2.056.9.2019
Data dokumentu	2019-10-09 10:45:02
Skrót dokumentu	D01EEECDA A5F4D492E14AA33D3B127DE5A 6ED63E
Wersja dokumentu	1.30
Data podpisu	2019-10-09 10:44:46
Podpisane przez	Maciej Żukowski; MF Dyrektor
	EZD 3.90.65.65.21023
Data wydruku:	2019-10-09 12:15:24
Autor wydruku:	Raczkowska Monika